

ת"פ 67456/01/17 - מדינת ישראל נגד רונן סטרולי - נוכח, יניב בן אוליא

בית משפט השלום בקריית גת (בשבתו בבית משפט השלום באשקלון)

ת"פ 67456-01-17 מדינת ישראל נ' סטרולי ואח'

בפני כבוד השופטת נגה שמואלי-מאיר

בעניין: מדינת ישראל

עו"ד לירן פרג' - נוכח

המאשימה

נגד

1. רונן סטרולי - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד אורלי אמוץ ממשרד

של עו"ד אהוד בן יהודה - נוכח

2. יניב בן אוליא

הנאשמים

גזר דין

(בעניין הנאשם 1)

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן כדלקמן:

· ביום 12.01.2017, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה אולם עובר לשעה 13:00, התפרץ הנאשם ביחד עם אחר לחדרו הפרטי של המתלונן בקיבוץ כרמיה (להלן: "החדר" או "הדירה"). הנאשם פתח את הדלת שהייתה נעולה באמצעות מפתח שהיה סמוך למקום, בעוד שותפו נשאר בחוץ לשמור.

· מיד ובהמשך, נשאו ונטלו הנאשם והאחר בצוותא חדא מהחדר אופניים חשמליים עם סוללה (להלן: "האופניים") וכן ארנק אשר הכיל כרטיסי אשראי.

· ביום 12.01.2017, בשלוש הזדמנויות שונות השתמשו הנאשם והאחר בכרטיס האשראי של המתלונן בבית העסק "דואלי מכוניות" בכך שרכשו באמצעותו מוצרים ושירותים שונים בסכום כולל של 19.50 ש"ח.

· בגין אלה, הנאשם הורשע בשלוש עבירות כדלקמן:

התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") + סעיף 29(א) לחוק העונשין;

גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין + סעיף 29(א) לחוק העונשין

והונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו - 1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב") + סעיף 29(א) לחוק העונשין.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמות לעניין העונש תוך שהמאשימה הצהירה כי עמדתה הינה למאסר בפועל ואילו ההגנה עתרה לקבלת תסקיר אשר יבחן את שאלת הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם.
 3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים מאת שירות המבחן ושבסופם המלצה להשית על הנאשם ענישה בדמות הארכת המאסר המותנה, צו של"צ, וצו מבחן. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם; על נסיבותיו האישיות; ההיסטוריה העבריינית שלו; ההליך הטיפולי בו שולב; ועוד. מטעמים של צנעת הפרט, לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם אתייחס בהמשך.
 4. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, אשר התקבלה ביום 14.01.2018, עולה כי הנאשם כשיר ומתאים לביצוע עבודות השירות.
- טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)**
5. בא כוח המאשימה, עמד על חומרת מעשיו של הנאשם ועל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהם והדגיש כי מדובר במי שלחובתו 7 הרשעות קודמות (ת/2) במגוון עבירות ובהן: שוד; שבל"ר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו; גניבה; סחר בסם מסוכן. ושאת המיוחס לו ביצע 3 שבועות בלבד לאחר הרשעתו בעבירה קודמת, כאשר המאסר על תנאי וההתחייבות שריחפו מעל ראשו לא הרתיעו מלשוב ולהסתבך בפלילים. המאשימה הדגישה את החומרה הנובעת ממעשיו של הנאשם עת ביצע שורה של עבירות, בצוותא חדא עם שותפו, ובהיותו הדומיננטי באירוע. לא זו אף זאת, המאשימה ציינה כי קורבן מעשיו של הנאשם הינו חייל בודד, אשר כלי התחבורה היחיד שהיה ברשותו אותה עת הם אותם אופניים שנגנבו על ידי הנאשם ושותפו אותם קיבל במתנה מצה"ל כאות הוקרה על הצלת חי"אדם.
 6. בנסיבות אלה הדגישה המאשימה כי מעבר לערכם הכספי הרי שהאופניים הינם בעלי ערך סנטימנטלי עבור המתלונן. המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מצד אחד, מתחם עונש הולם נפרד לכל אחת מהעבירות ומצד שני, לקבוע מתחם אחד "מאוחד" וכולל הנע בין 14-24 חודשי מאסר בפועל.
 7. לגופו של עניין עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש המצוי ברף הגבוה של המתחם, הפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם במצטבר, השתת מאסר מותנה, חילוט ההתחייבות, השתת התחייבות נוספת, קנס ופיצוי למתלונן בסך אלפי שקלים.
 8. מטעם התביעה העיד בשלב הראיות לעונש מר ולדימיר קרז'צ'קובסקי, המתלונן בתיק אשר סיפר על עגמת הנפש הרבה שנגרמה לו כתוצאה מההתפרצות לחדרו וגניבת הרכוש הימנו. המתלונן עתר בפני בית המשפט להתחשב לעניין העונש בערך הסנטימנטלי של האופניים עת קיבלם מהצבא כהוקרה על פועלו.
 9. מנגד, באת כוח הנאשם טענה כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד, שבגינו יש לקבוע מתחם

עונש כולל אחד. לצד אלה, הסנגורית לא חלקה על המתחמים שהוצגו על ידי המאשימה, אלא שלטענתה במקרה הנדון יש לסטות מהם לקולא כאשר את עיקר יהבה בנושא זה, השליכה ההגנה על ההליך השיקומי שעבר הנאשם. בסופו של דבר, ביקשה ההגנה לבכר את שיקול השיקום, ולאמץ במלואה את המלצתו העונשית של שירות המבחן, שמשמעה הארכת המאסר המותנה התלוי נגד הנאשם.

10. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו וביקש מבית המשפט שייתן לו הזדמנות להיות אדם טוב יותר וכל זאת תוך שהפנה להליך השיקומי שעבר ועודנו עובר עד היום.

דין והכרעה

11. ראשית חוכמה אציין, כי לא נהירה לבית המשפט עתירתה של המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד, מצד אחד; ולקבוע מתחם אחד "מאוחד", מצד שני. כידוע, בהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין, וכפי שזה פורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)), מקום בו עסקין בנאשם שביצע כמה מעשים, כי אז תחילה יש לקבוע אם מכלול המעשים מהווה אירוע אחד, שאז ייקבע מתחם עונש הולם אחד, או שמא מהווים מעשיו השונים כמה אירועים נפרדים, שאז בגין כל אחד מהם יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד. רוצה לומר, המאשימה לא יכולה ביד האחת לטעון כי יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אירוע, וביד השנייה לעתור לקביעת מתחם עונש הולם אחד "מאוחד". שכן, המדובר בשתי דרכי פעולה חלופיות שאינן יכולות לדור בכפיפה אחת זו עם זו.

12. על כל פנים, ולגופם של דברים, משנתתי דעתי ל"מבחן הקשר ההדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל, (29.10.2014) (להלן: "עניין ג'אבר"); ע"פ 1261/15 יוסף דלאל נ' מדינת ישראל, (03.09.2015) (להלן: "עניין דלאל"); ע"פ 3164/14 גיא פן נ' מדינת ישראל, (29.06.2015)), באתי לכלל מסקנה כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד.

13. והדברים אמורים בשים לב לעובדה כי עסקין בשלושה מעשים שבוצעו באותו מועד בסמיכות ממשית של זמן זה לזה- וכאשר שניים מתוך שלושת המעשים אף בוצעו באותו מקום. בנסיבות אלה, שוכנעתי כי המדובר במסכת עבריינית אחת ושמאחוריה עומד תכנון מוקדם אחד. זאת ועוד, למעשה המדובר "באירוע מתגלגל", כאשר מתוך החדר אליו התפרץ הנאשם, הוא גנב את האופניים החשמליים ואת כרטיס האשראי שבאמצעותו בהמשך הוציא לפועל את שתכנון, והשתמש בו לרכישת מוצרים שונים. בהינתן כל האמור, כך לידי, יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כ"אירוע" אחד.

14. לאור אלה, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולא מהמתחם שייקבע. עוד ובד בבד, יהיה על בית המשפט להכריע אם הובאו בפניו טעמים מספיקים להורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, או שמא יש להורות על הפעלתו.

קביעת מתחם העונש ההולם

15. בנקודה זו כאמור, כי ההגנה לא חלקה על מתחמי הענישה אשר הוצגו על ידי המאשימה, ומיקדה טיעוניה בנימוקים לסטות הימנו לקולא ולהורות על הארכת המאסר המותנה. הגם שכך, אדרש ולו בקליפת האגוז לשיקולים הרלוונטיים בעניין זה. וכך, כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, צריכה קביעת מתחם העונש ההולם להיעשות בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
16. בעצם ביצוע עבירות ההתפרצות והגניבה, פגע הנאשם בערכים מוגנים שענינם הגנה על קניינו ועל תחושת הביטחון של הפרט. כמו כן, ומעבר לאותו נזק כלכלי שנגרם לקורבנות עצמם, עבירות אלו אף מביאות, ולו בעקיפין, לפגיעה בכיסו של הציבור כולו, וזאת בדרך של ייקור פוליסות הביטוח והצורך ברכישת אמצעי מיגון אשר יגנו מפני המבקשים להתפרץ לדירתם או לבית העסק שלהם. עוד יש לומר, כי עבירת ההתפרצות טומנת בחובה גם חומרה ומסוכנות שכן, יש בה פוטנציאל גבוה להתפתחות אלימה (ראו דבריו של כב' השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 אואזנה ואח' נ' מדינת ישראל, (31.12.2008); ודבריו של כב' השופט י' עמית בבש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל, (08.01.2010) שאמנים נאמרו במסגרת הליך המעצר, אך ברי כי כוחם יפה אף לעניינו.
17. בעצם ביצוע עבירת ההונאה בכרטיס אשראי, הנאשם הביא לפגיעה כלכלית בבעליהם החוקיים של כרטיסי האשראי, בבתי העסק ובחברות האשראי עצמן. בעצם כך, פגע הנאשם במספר ערכים מוגנים, ביניהם זכותו של האדם לקניין, היכולת לנהל חיי מסחר תקינים ובאמון הציבור בכרטיסי האשראי כאמצעי תשלום בטוח ואמין.
18. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד לנוכח כמותן של העבירות, מהותו של הרכוש שנגנב וסכום הכסף בו נעשה שימוש בכרטיס האשראי, סבורתני כי במקרה הנדון, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ממשית.
19. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לעובדה כי עסקינן בעבירות שנעשו שלא בתחום ניכר, במרמה, או תוך ניצול יחסי אמון. אם כי, בצורה אינהרנטית כמעט, ברי כי קדם למעשים תכנון מוקדם, ולו במידה כזו או אחרת. מנגד ולחומרה, יש ליתן את הדעת כי ההתפרצות בוצעה בצוואת חדא עם אחר, בשעות הצהריים, מה שמעלה מראש את הסיכון שמא הנאשם ושותפו ייתקלו במי מדיירי הדירה, מה שבתורו עלול להוביל להתפתחות אלימה. עוד ולחומרה, בית המשפט שוקל את העובדה שמתוך הדירה שאליה התפרץ הנאשם, הוא גנב אופניים חשמליים בעלי ערך רגשי לבעליו. אמנם שוויו של הרכוש לא פורט בכתב האישום (אלא רק סוגו), אלא שבעצם גניבתו, גרם הנאשם לנזק שאינו כלכלי גרידא. שכן, כפי שהעיד המתלונן המדובר באופניים בעלי ערך סנטימנטלי רב עבורו אותם קיבל כחייל בודד כאות הוקרה על פעילותו הצבאית. בנוסף, ומבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם יש ליתן את הדעת לסכומו של הכסף שנגנב באמצעות כרטיס האשראי. כאשר במקרה הנדון, אין המדובר בסכום גבוה באופן ניכר. אם כי בולטת בחומרתה העובדה כי הנאשם עשה בכרטיס האשראי כבשלו עת השתמש בו שלוש פעמים.
20. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת**, סקירת הפסיקה מעלה כי במקרים שבהם דובר בנאשמים שהתפרצו לדירה, גנבו מתוכה רכוש וכרטיסי אשראי, ובהמשך ביצעו שימוש באותם כרטיסים גנובים (כאשר לעיתים יוחסה להם גם עבירה של גניבת כרטיס חיוב ולעיתים לא) - נקבעו על דרך הכלל מתחמי ענישה שתחילתם בעונשי

מאסר לתקופות הנעות סביב עשרה חודשים, וסופם בעונשי מאסר ארוכים, לתקופות שברגיל עולות על עשרים וארבעה חודשים. מטבע הדברים, כשם שהעונשים שנגזרו על כל נאשם ונאשם הושפעו מנסיבותיהם האישיות, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי, הודאה והבעת חרטה, השתתפות בהליכי שיקום, וכולי; כך גם מתחמי הענישה במקרים השונים נקבעו בהתאם לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמו שווי הרכוש שנגנב, היקפן הכספי של העסקאות שבוצעו וכמותן, מיהותם של המתלוננים (האם העבירה בוצעה כלפי אוכלוסייה הזקוקה להגנה מיוחדת, כגון קשישים או קטינים), וכיוצא באלה.

כדוגמא למדיניות הענישה שעליה עמדת לעיל, ראו: רע"פ 1305/17 צקול קסאו נ' מדינת ישראל, (04.04.2017); רע"פ 1223/14 דוד גוהרי נ' מדינת ישראל, (26.03.2014); עפ"ג (מחוזי חיפה) 37955-04-15 ג'ורג' כהן נ' מדינת ישראל, (28.05.2015); ת"פ (שלום באר שבע) 56051-02-17 מדינת ישראל נ' עזר בנעים, (10.09.2017, טרם הפך לחלוט), והכוונה לפסיקתו של בית המשפט בכל הנוגע לאישום השמיני שנדון שם; ת"פ (שלום קריות) 10459-03-17 מדינת ישראל נ' ישי ביטון, (07.06.2017, הוגש ערעור שטרם נדון), והכוונה לפסיקתו של בית המשפט בכל הנוגע לאישום השני שנדון שם.

21. עוד אציין, כי עיינתי בפסיקה שאליה הפנו באי כוח הצדדים, אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות בין המקרים שנדונו שם לבין עניינו של הנאשם שבפניי. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, כי גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)). כך למשל, ברי כי אין דינו של נאשם אשר התפרץ לדירה, גנב מתוכה כרטיס אשראי וביצע באמצעותו עסקה אחת בשווי כמה עשרות שקלים, כדינו של מי שגנב מתוך הדירה רכוש רב, וביצע עשרות עסקאות באמצעות כרטיס חיוב, בשווי של אלפי שקלים. בדומה, גם לא יהיה דומה עונשו של מי שנעדר עבר פלילי ושהודה בביצוע העבירה והיכה על חטא, לעונשו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד, שנמנע מלקבל אחריות ונעדר כל אופק טיפולי.

22. לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

23. כללם של דברים, ומשנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, כפי שפורט, ובייחוד בשים לב לרכוש שהנאשם גנב מתוך הדירה, למספר העסקאות שביצע באמצעות כרטיס האשראי הגנוב ולהיקפן הכספי, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינוע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

שאלת הסטייה לקולא מהמתחם והארכת המאסר המותנה

24. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 3 חודשים לתקופה של 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על עבירת הגניבה. והנה, הנאשם ביצע בתוך תקופת התנאי והורשע, בין היתר, בעבירת גניבה ומכאן, שהמאסר המותנה בן 3 החודשים חל על עניינו.

25. משאמרנו זאת, יצוין כי לנוכח הוראות סעיפים 54 ו- 56 לחוק העונשין, יוצא כי שאלות של סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם והארכת המאסר המותנה כרוכות במידה רבה זו בזו. אשר על כן, בית המשפט יפעל כדלקמן: תחילה, אבחן אם בעניינו של הנאשם מתקיימים שיקולי שיקום אשר יש בהם כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם; לאחר מכן, וככל שהתשובה לשאלה הראשונה תהא בחיוב, אבחן אם מתקיימים בעניינו אותם טעמים מיוחדים אשר יכולים להצדיק את הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו.
26. כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, מקום בו מצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם בעתיד, כי אז יהא הוא רשאי לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם. ומן התם אל הכא, במקרה הנדון עסקינן בנאשם אשר במשך כמעט שני עשורים שב ומבצע עבירות רכוש ועבירות נוספות, כאשר עונשי המאסר שהושתו עליו לא הועילו, שכן באפקט "הדלת המסתובבת", הוא שב ומבצע עבירות כאשר גם עונש של ריצוי מאסר בין כתלי בית הסוהר לא הרתיעו מלשוב ולהסתבך בפלילים (ואפנה בעניין זה לגיליון הרישום הפלילי של הנאשם - ת/2).
27. והנה עתה, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם שולב החל מאוקטובר 2017 בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן. כפי שנמסר מגורמי הטיפול, השתלבותו של הנאשם בתכנית הטיפולית הינה חיובית בכל המישורים, הוא משתתף בה בצורה פעילה, משתף מעולמו הפנימי, מביא תכנים משמעותיים אודות משפחת מוצאו ואודות גורמי התמיכה בחייו, ועומד בכל כללי התכנית. בהמשך לאמור, גם שירות המבחן עצמו, מסר כי הנאשם מבטא נכונות ומוטיבציה להמשך הקשר הטיפולי, וכי להתרשמותו, הוא בעל מוטיבציה ונכונות פנימית להיעזר בהליך טיפולי מעמיק, וזאת על מנת לערוך שינוי בדפוסי ולערוך צעדים אקטיביים על מנת להתנתק מסביבתו החברתית השולית מהעבר ולעמוד בגבולות החדשים שהציב לעצמו.
- זאת ועוד, שירות המבחן מציין כי רעייתו הטרייה מהווה עבורו רשת תמיכה חיובית ונורמטיבית ואף יד מכוונת.
28. לאור כל אלה, עת זנח הנאשם את דרך הפשע, החל להבין את הבעייתיות שבהתנהלותו, ניתק את קשריו העברייניים, התמסר באופן מעורר רושם להליך הטיפולי, השתלב בשוק התעסוקה והפך לאזרח יצרני ושומר חוק, ועבר הליך שינוי משמעותי, נדמה כי כיום ניצב בפניו "אדם חדש", שונה בתכלית מאותו אחד שביצע את העבירות שבמוקד כתב האישום המתוקן (ראו והשוו דבריה של כב' השופטת ד' ברק ארז בפסקה 15 בע"פ 111/14 פלוגי נ' מדינת ישראל, (01.04.2014)). אשר על כן, מצאתי כי יש לבכר במקרה הנדון את שיקולי השיקום על פני יתר השיקולים שבעניינה, ולסטות לקולא ממתחם העונש ההולם. אכן, לא נעלמה מעיני העובדה כי הליך השיקום שעבר הנאשם איננו מושלם ועוד צפויה לו כברת דרך עד להשלמתו, יחד עם זאת, ובוודאי כאשר מדובר באדם בעל דפוסי עברייניים שהשתרשו, ידוע כי הליך טיפולי אינו יכול לבוא לכדי סיומו המוצלח באבחה אחת, אלא מדובר בתהליך שפעמים רבות יש בו עליות ומורדות, ושיכול לארוך זמן. מה גם, שהנאשם מביע מוטיבציה, שלהתרשמותי הינה כנה ואמתית, להמשיך ולהעמיק את הטיפול, והוא אכן יעשה זאת במסגרת צו המבחן שייגזר עליו. כללם של דברים, מצאתי כי לנוכח הליך השיקום המשמעותי שעבר ועודנו עובר הנאשם, קיים לכל הפחות סיכוי ממשי כי הוא ישתקם בצורה מלאה בעתיד וכי יש מקום לגזור עליו עונש החורג לקולא ממתחם הענישה אשר קבעתי לעיל.
29. בנוסף, ומהנימוקים שפורטו לעיל, אף מצאתי כי המקרה של הנאשם נמנה עם אותם מקרים חריגים שבהם יהיה זה מוצדק ללכת לקראתו כברת דרך נוספת ולהורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו.

- כידוע, מטרתו ותכליתו של עונש המאסר המותנה היא להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו, והכלל הוא שמי שהפר את התנאי ייתן על כך את הדין בחומרה (רע"פ 5798/00 סעיד ריזי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 1 (2001); רע"פ 3021/14 רוני ספיר נ' מדינת ישראל, (13.05.2014)). יחד עם זאת, לכלל האמור קיים חריג, והכוונה לסעיף 56(א) לחוק העונשין, הקובע כי מקום בו נאשם עבר עבירה אחת נוספת שיש בה כדי להפעיל את עונש המאסר המותנה, אך בית המשפט השתכנע כי קיימים טעמים להארכת התנאי וכי בנסיבות העניין לא יהיה זה מוצדק להפעילו - כי אז הוא רשאי להורות על הארכת תקופת התנאי או חידושה.
30. בעניין זה, אומצה בפסיקתו של בית המשפט העליון הגישה לפיה שיקול דעתו של בית המשפט בשאלת הארכת המאסר המותנה צריך להתמקד "במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה" (רע"פ 7391/08 יוסף מחאג'נה נ' מדינת ישראל, (14.09.2009). כן ראו, למשל, רע"פ 4902/14 בן צבאן נ' מדינת ישראל, (16.07.2014); ורע"פ 2801/14 קניבי מראד נ' מדינת ישראל, (01.05.2014)).
31. כאמור קודם לכן, לאורך כמעט שני עשורים מנהל הנאשם אורח חיים שולי, שב ומבצע עבירות רכוש לצד עבירות נוספות, והכל כאשר ברקע של הדברים עומדת חברותו עם גורמים שוליים. אלא שלאחר פרק זמן זה, שנמשך כמעט לאורך כל חייו הבוגרים של הנאשם, החליט הנאשם לשים סוף לדברים - עשה צעדים אקטיביים להתנתק מסביבתו החברתית הקודמת, השתלב בהליך טיפולי, הפך לאזרח יצרני ויעיל האוחז בעבודה קבועה מזה כמה חודשים, תוך שרעייתו לה נישא באחרונה מהווה עבורו מודל נורמטיבי ומציב גבולות. בנסיבות כגון אלו, סבורתני כי יהיה זה מוצדק ליתן לנאשם הזדמנות אמיתית נוספת לחזור לדרך הישר, וזאת כאשר קיימים סימנים מובהקים המניחים יסוד לציפייה כי כך אכן יהיה וכי מתקיים סיכוי ממשי לכך שהנאשם ישתקם בצורה מלאה בעתיד.
32. בנוסף לאלה, אף ייאמר כי במקרה הנדון חיי המעשה עצמם מלמדים כי מהנאשם לא נשקף סיכון לשלום הציבור, שכן מזה תקופה ארוכה הוא משוחרר בתנאים מגבילים, ובמהלכה הוא הקפיד לקיים את תנאי שחרורו -- ולא הסתבך עוד בפלילים. לאור כל האמור, שוכנעתי כי לא יקום סיכון לשלום הציבור אם אורה על הארכת המאסר המותנה התלוי כנגד הנאשם.
33. כללם של דברים, לנוכח דרך החיים שהנאשם סיגל לעצמו מאז שוחרר מהמעצר בתיק זה, קבלת האחריות על המעשים, הירתמותו לטיפול ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, מעידים כי הוא זנח את תפיסת עולמו העבריינית וכי כעת הוא מבקש לשקם את חייו ולהשיבם למסלול נורמטיבי, והרי שכל אלה הובילו למסקנה לפיה יש לקבל את המלצת שירות המבחן, ולהורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו.
34. כאן אף ניתן להוסיף, הגם אם אין בכך נימוק לסטייה לקולא ממתחמי הענישה או להארכת המאסר המותנה, כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע עליהם חרטה כנה. כמו כן, הנאשם הודה במיוחס לו, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ואף חשוב מכך - ייתר את הצורך בהעדת המתלונן בתיק.
35. אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כל עיקר, ובית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם. אולם, בנסיבות הייחודיות של המקרה הנדון, שוכנעתי כי ניתן ללכת בזו הפעם לקראתו של הנאשם ולבכר את אינטרס

השיקום על פני יתר שיקולי הענישה. כן נתתי דעתי לכך ששליחתו של הנאשם לריצוי מאסר, אף אם בעבודות שירות, עלולה לפגוע קשות בתעסוקתו שהינה חלק ניכר משיקומו, ובכך לגדוע את הליך השיקום המשמעותי שבעיצומו הוא מצוי. במקרה כזה, אף אם אינטרס הגמול יבוא על סיפוקו, הרי שדומני כי האינטרס הכללי של הציבור יצא עם ידו על התחתונה. אשר על כן, לנוכח החלטתי כאמור ליתן עדיפות לאינטרס השיקום, אמנע מלהשית על הנאשם עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות.

36. לצד האמור, על מנת שחומרת מעשיו של הנאשם תמצא את ביטויה בענישה שתושט עליו, מצאתי לחרוג לחומרה מהמלצת שירות המבחן (שכידוע הינה כשמה כן היא - המלצה בלבד) בכל הנוגע להיקף שעות השל"צ. זאת ועוד, כהמלצת שירות המבחן אשית עליו במסגרת גזר הדין צו מבחן. ואולם אדגיש בפני הנאשם כי מכאן, יהיה עליו להמשיך ולשתף פעולה עם שירות המבחן, וככל שהנאשם ישוב לסורו, כי אז יש להניח שתתבקש הפקעת צו המבחן. או אז, יאבדו שיקולי השיקום את משקלם ולא יהיה מנוס אלא לבכר את יתר שיקולי הענישה - מה שבתורו עלול להביא להשתת עונש מחמיר. לצד חיזוק ידיו של הנאשם על ידי בית המשפט להמשיך בהליך הטיפול, מן הראוי כי גם הדברים האמורים בפסקה זו ירחפו מעל ראשו כל העת.

37. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 400 שעות.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

שירות המבחן ימציא תכנית לביצוע השל"צ תוך 30 יום מהיום. לאחר קבלת התוכנית, אשר אותה וזאת ללא צורך לקיים דיון נוסף.

ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך 18 חודשים מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע צו המבחן ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן.

ג. **מורה על הארכת המאסר המותנה בן 3 החודשים** אשר הושת על הנאשם ביום 21.12.2016 בת"פ 34436-12-2015 (בית משפט השלום בקריית-גת), למשך שנתיים נוספות מהיום.

ד. **מורה על הפעלת ההתחייבות בסך ₪ 3,000** מיום 21.12.2016 בת"פ 34436-12-2015 (בית משפט השלום בקריית-גת), כך שתשולם ב- 7 תשלומים שווים ורצופים כשהראשון שבהם ביום 1/9/18.

ה. **פיצוי בסך ₪ 7,500** למתלונן-ע"ת/1.

הפיצוי יקוזז מסכום ההפקדה שהפקיד הנאשם בקופת בית המשפט והיתרה תשולם ב- 7 שיעורים שווים

ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 60 יום.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

ו. **הנאשם יחתום על התחייבות על סך 5,000 ₪** להימנע מביצוע כל עבירת רכוש לרבות עבירה של הונאה בכרטיס חיוב תוך שלוש שנים מהיום. לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

מורה על השמדת המוצגים - דיסקים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט טבת תשע"ח, 16 ינואר 2018, במעמד הצדדים.